

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.1.2006

B6-0026/2006 }
B6-0030/2006 }
B6-0042/2006 }
B6-0048/2006 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano oraz Emilio Menéndez del Valle, w imieniu grupy politycznej PSE
- Emma Bonino, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Inese Vaidere oraz Konrad Szymański, w imieniu grupy politycznej UEN

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PSE (B6-0026/2006)
- ALDE (B6-0030/2006)
- PPE-DE (B6-0042/2006)
- UEN (B6-0048/2006)

w sprawie Afganistanu

RC\598069PL.doc

PE 368.249v01-00}
PE 368.253v01-00}
PE 368.265v01-00}
PE 368.271v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Afganistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając rozpoczęcie w dniu 19 grudnia 2005 r. pracy nowego parlamentu Afganistanu, wybranego w wyniku wyborów, które odbyły się w dniu 18 września,
 - uwzględniając, że wybór Zgromadzenia Narodowego de facto zamknął proces zapoczątkowany zawarciem porozumień bońskich w grudniu 2001 r.,
 - uwzględniając, że we wszystkich 34 prowincjach Afganistanu zostały wybrane Rady Prowincji,
 - uwzględniając Porozumienie o partnerstwie pomiędzy UE i Afganistanem z dnia 16 listopada 2005 r.,
 - uwzględniając otwarcie w dniu 31 stycznia w Londynie międzynarodowej konferencji mającej na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie kontynuacji procesu bońskiego, a szczególnie pomocy społeczności międzynarodowej w zakresie wyzwań przed jakimi staje Afganistan tj. bezpieczeństwa, dobrego zarządzania i rozwoju,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przyjęcie nowej konstytucji w styczniu 2004 r. oraz przeprowadzenie wyborów prezydenckich w październiku 2004 r. i wyborów parlamentarnych i do władz prowincji we wrześniu 2005 r. - kiedy to w obydwu przypadkach w wyborach wzięły udział miliony zarejestrowanych wyborców - były ważnymi krokami w procesie transformacji zmierzającym do ustanowienia bardziej reprezentatywnych i demokratycznych instytucji, przyczyniając się tym samym do trwałego rozwoju Afganistanu w pokojowych warunkach po ponad ćwierć-wiecznym okresie walk i ucisku,
- B. mając na uwadze, że zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pozostaje priorytetem w Afganistanie, szczególnie w południowych i południowo-wschodnich prowincjach, gdzie nadal konieczne jest utrzymanie obecności międzynarodowej w celu prowadzenia walki z terroryzmem i przywrócenia pokojowego współżycia w całym kraju,
- C. mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć, która osiągnęła bezprecedensowy poziom w czasie rządów reżimu Talibów, pozostaje kwestią do rozwiązania, włączając w to tradycje takie jak zamykanie kobiet w domach lub przymusowe małżeństwa,
- D. mając na uwadze, że wszechobecna produkcja opium i heroiny niesie ze sobą ryzyko trwałego oddziaływania na sytuację polityczną kraju, paraliżując społeczeństwo i prowadząc do wypaczenia kruchej gospodarki przy równoczesnym wzmacnianiu skorumpowanej elity narkotykowej,

1. przekazuje swoje wyrazy sympatii narodowi afgańskiemu, który podczas procesu bońskiego, a szczególnie w czasie wyborów prezydenckich oraz parlamentarnych i do władz prowincji wykazał się nadzwyczajną wolą przewycięzania trudności zaistniałych po zakończeniu konfliktów i pokazał swoje zaangażowanie w budowę pokoju i demokracji;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niedawne wybory zakończyły się sukcesem, co zważywszy na ich złożoność i wyzwania operacyjne, o których donosiła również misja obserwacji wyborów UE, stanowi nadzwyczajne osiągnięcie; jednak wyraża żal, że podczas procesu wyborczego zostało zabitych ośmiu kandydatów, jak również liczne osoby pracujące przy organizowaniu wyborów, między innymi duchowni, oraz że misja obserwacji wyborów UE doniosła o nieprawidłowościach i nadużyciach, do jakich doszło w niektórych prowincjach;
3. z zadowoleniem przyjmuje, że kobiety stanowiły około 10% wszystkich kandydatów oraz, że dzięki systemowi przyznawania mandatów rezerwującemu określoną ilość mandatów kobietom, uzyskały one 27,3% miejsc w Wolesi Jirga (Izbie Niższej) oraz prawie 30% w Radzie Prowincji; wierzy, że powinny zostać wprowadzone zmiany do ordynacji wyborczej w celu zapewnienia, że ilość zarezerwowanych dla kobiet mandatów wyznacza dolną, a nie górną granicę ilości mandatów dostępnych dla kobiet;
4. wierzy, że w następstwie wyborów, ogół tworzonych władz afgańskich - a szczególnie urząd Prezydenta, Rząd, Zgromadzenie Narodowe oraz Rady Prowincji - będzie posiadał pełną legitymizację społeczną oraz, że od tej chwili oczekiwania Afgańczyków zaspokajane będą w wyniku dobrych i odpowiedzialnych rządów, które powinny zacząć od przyjęcia zrównoważonych reform mających na celu poprawę jakości życia ludności oraz ustanowienia wiarygodnych środków sprzyjających równości płci i równości etnicznej;
5. uważa, że w wyniku zakończenia tego procesu Afganistan stał się ważnym dla całego regionu krajem z punktu widzenia demokratyzacji i z tego względu wzywa międzynarodową społeczność ofiarodawców, a szczególnie uczestników Konferencji w Londynie do właściwego uwzględnienia tego czynnika;
6. w związku z pilnymi potrzebami ludności afgańskiej, podkreśla znaczenie usprawnienia koordynacji pomiędzy ofiarodawcami, z uwzględnieniem ograniczenia czasochłonnych procedur; wzywa w związku z tym ONZ do podjęcia się kierowania tą koordynacją i wzywa Radę i Komisję do zapewnienia, aby państwa członkowskie UE pracowały razem i przy zachowaniu wspólnego podejścia, w celu jak najlepszego służenia interesom ludności afgańskiej;
7. uważa, że w naszej przyszłej współpracy z Afganistanem powinno położyć się większy nacisk na pojęcie „własności“ afgańskiej oraz na obarczanie władz afgańskich i afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego większą odpowiedzialnością za dokonywanie strategicznych wyborów dla rozwoju ich kraju, podczas gdy UE wyraźniej powiązałaby pomoc z osiąganymi wynikami, szczególnie z dobrymi rządami, poszanowaniem praw człowieka oraz należytym zarządzaniem finansowym projektami;

8. nalega na to, aby finansowanie UE było bardziej widoczne, zważywszy na fakt, że UE jest drugim co do wielkości dawcą pomocy w Afganistanie i wzywa organizacje zarządzające projektami współfinansowanymi przez UE do większej przejrzystości w odniesieniu do źródeł ich przychodów; uważa, że Parlament powinien udzielić bezpośredniego i konkretnego wsparcia w formie szkoleń dla parlamentarnych urzędników i samych parlamentarzystów;
9. zgadza się z potrzebą określenia „kontynuacji procesu bońskiego” i popiera zorganizowanie przez UE konferencji ofiarodawców, w styczniu 2006 r. w Londynie, w celu dokonania oceny finansowego wsparcia niezbędnego dla tymczasowej „krajowej strategii rozwoju Afganistanu”, która zostanie przedstawiona przez afgański rząd; uważa, że strategia ta powinna kłaść nacisk na kwestię trwałości oraz konkretne cele, takie jak:
 - poszanowanie praw człowieka, a zwłaszcza praw kobiet i rządów prawa;
 - wspomaganie rozwoju instytucjonalnego i dobrego zarządzania, a w szczególności sprawnie działającej administracji, niezawisłego sądownictwa zdolnego do przeciwdziałania powszechnie panującej korupcji oraz dobrze wyszkolonych służb policyjnych, zważywszy na fakt, że stabilności Afganistanu zagrażają obecnie w większym stopniu czynniki wewnętrzne niż zewnętrzne;
 - utworzenie mechanizmów gwarantujących zachowanie równowagi politycznej w celu określenia roli i uprawnień każdej poszczególnej instytucji, a także promowania politycznego pluralizmu;
10. potwierdza konieczność unormowania sytuacji w Afganistanie w ramach regionalnych; niniejszym wzywa Radę i Komisję do opracowania polityki na rzecz stabilności i demokracji w tym regionie;
11. w związku z powyższym przychylnie odnosi się do faktu przyłączenia się Afganistanu do Południowoazjatyckiego Stowarzyszenia na rzecz Współpracy Regionalnej (SAARC) i w kontekście wspomnianych ram regionalnych wzywa wszystkie kraje sąsiadujące do nieingerowania w jakikolwiek sposób w afgańską suwerenność;
12. uważa, że właściwym krokiem jest powołanie w Parlamencie Europejskim delegacji ds. stosunków z afgańskim parlamentem, aby umożliwić pozytywne oddziaływanie na proces demokratyzacji Afganistanu;
13. wzywa Komisję do rozważenia celowości opracowania układu o stowarzyszeniu UE-Afganistan, mając na celu wsparcie i nasilenie współpracy z Afganistanem;
14. potępia wszelkie terrorystyczne ataki wymierzone w cywilów, siły policji, krajowych pracowników organizacji humanitarnych i oddziały międzynarodowe oraz wina Afgańczykom, a zwłaszcza afgańskim kobietom tego, że przeciwstawiając się zastraszaniu i nieugięci pod groźbami, uczestniczyli oni w wyborach jako kandydaci, pracownicy komisji wyborczych, lokalni obserwatorzy lub oddający głosy;

15. potwierdza swoje stanowisko, zgodnie z którym afgańskie władze, we współpracy z międzynarodowymi oddziałami przebywającymi na terenie kraju, powinny kontynuować zwalczanie terroryzmu i położyć kres istnieniu różnorodnych frakcji;
16. pozytywnie odnosi się do ewentualnego szerszego rozlokowania w Afganistanie Międzynarodowych Sił Wspierających Bezpieczeństwo (ISAF), włączając w to południowe prowincje, oraz popiera uproszczoną (lub bardziej zintegrowaną) strukturę dowodzenia wszystkimi operacjami międzynarodowych sił stacjonujących w Afganistanie;
17. wyraża przekonanie, że powszechne poparcie jest zasadniczym warunkiem powodzenia w zwalczaniu terroryzmu; w związku z powyższym wzywa NATO i siły koalicji do dokonania przeglądu zasad zaangażowania oraz wszelkich środków, które mogłyby poprawić zarówno standardy bezpieczeństwa jak i stopień ochrony cywilów dotkniętych działaniami wojsk w obszarach walk, a także do pełnego poszanowania konwencji genewskiej; wzywa Stany Zjednoczone do zamknięcia wszelkich „tajnych” więzień w Afganistanie;
18. wyraża głębokie zaniepokojenie nielegalną produkcją narkotyków – podkreślona w ostatniej ekspertyzie na temat opium w Afganistanie, przygotowanej przez Biuro Narodów Zjednoczonych do spraw Narkotyków i Przestępczości, a zwłaszcza w ostatnich statystykach dotyczących krajowego spożycia heroiny – która może prowadzić do kryzysu HIV/AIDS w tym regionie;
19. zwraca uwagę na ogromne koszty i dość problematyczną skuteczność strategii przeciwdziałania narkotykom opartej wyłącznie na likwidacji i alternatywnych źródłach utrzymania i wzywa uczestników londyńskiej konferencji do rozpatrzenia projektu licencjonowanej produkcji opium dla celów medycznych, który funkcjonuje już w kilku innych krajach;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, prezydium londyńskiej konferencji, rządowi i parlamentowi Afganistanu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Sekretarzowi Generalnemu SAARC, a także rządowi Stanów Zjednoczonych, Pakistanu, Indii, Rosji, Iranu, Uzbekistanu, Turkmenistanu, Tadżykistanu i Chin.